

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA – SUPREME COURT OF KOSOVO

Numri i lëndës: 2022:261472
Datë: 29.11.2024
Numri i dokumentit: 06524317

C-IV-14-1822

Ankuesi

Rr V fshati Zh, Prizren.

Kundër

E paditura

Agjencia Kosovare e Privatizimit, rr. “Driton Hoxha” nr. 55, Lakrishtë, Prishtinë.

Për: Palët

Dhoma e Posaçme e Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet në lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (Dhoma e Posaçme), gjyqtari Sylejman Shumolli, me 27 nëntor 2024, lëshon këtë:

A K T G J Y K I M

- 1. APROVOHET** ankesa si pjesërisht e bazuar dhe **NDRYSHOHET** vendimi i Autoritetit të Likuidimit të AKP-së PRZ017-0004/0181 datë 10 mars 2014.
- 2. OBLIGOHET** e paditura AKP, që ankuesit **Rr V** në emër të kompensimit për paga të papaguara periudhën prej 01 shkurt 2002 deri më 19 dhjetor 2005, t’i paguaj **shumën prej 645.66 €**, ndërsa pjesa tjetër e kërkesës përtej shumës së aprovuar, refuzohet si e pabazuar.
- 3.** Shuma e aprovuar si në pikën 2 të dispozitivit do të përmbushet në pajtim të prioritetit sipas kategorisë së përcaktuar të kërkesave dhe interesave në procedurën e likuidimit.
- 4. OBLIGOHET** e paditura AKP, që ankuesit t’ia paguaj shpenzimet e procedurës në shumë prej **20.00 €**.

Rrethanat faktike dhe procedurale

Me 21 mars 2014, ankuesi (nëpërmjet postës) dorëzoi në Dhomën e Posaçme, ankesë kundër Vendimit nr. PRZ017-0004/0181 datë 10 mars 2014, të Autoritetit të Likuidimit të Agjencisë Kosovare të Privatizimit (më tej Autoriteti i Likuidimit ose shkurt AL), me të cilin ishte refuzuar si e pavlefshme kërkesa për kompensim për paga të papaguara për periudhën prej 01 korrik 1999 deri më 19 dhjetor 2005 në shumën bruto prej 1,462.00 € nga NSH “NIN Ramiz Sadiku” (në likuidim). Ankuesi theksoi se me vendimin në fjalë është refuzuar kërkesa e tij si e pavlefshme, për shkak të shkeljes esenciale të procedurës administrative, e cila konsiston në faktin se AKP-

ja, me vendimin e vet, ka shpallur vetëm dispozitivin, duke e bërë vendimin kundërtshënës, të pakuptueshëm dhe kundërligjor, dhe si i tillë nuk mund të qëndroj. Më tutje ankuesi thekson se vërtetimi i gabuar dhe jo i plotë i gjendjes faktike konsiston në atë se AKP nuk është bazuar në provat relevante dhe bindëse me rastin e marrjes së vendimit të vet. Ankuesi pohon se ka qenë punonjës në Ndërmarrjen "KNI Ramiz Sadiku", ku ka filluar marrëdhënien e punës më 20.07.1987 deri më 21.02.2006, duke punuar deri në ditën e privatizimit dhe duke marrë paga modeste kur është ofruar puna, shënime të cilat i posedon Sindikata e Ndërmarrjes si dhe është në dijeni që kjo e drejtë i është njohur disa punëtorëve në kushte të njëjta, sipas tij. Ankuesi më tej thekson se me rastin e marrjes së vendimit të ankimuar AKP ka bërë aplikimin e gabuar të së drejtës materiale, meqenëse ky vendim është në kundërshtim me dispozitën e nenit 36.2 nënparag.1. të Ligjit nr.04/L-034. Ankuesi i propozon gjykatës që të abrogoj vendimin e AKP-së dhe të aprovoj kërkesën e tij duke obliguar AKP-në që t'i bëj pagesën gjatë kohës së ndërprerjes së kontratës së punës në shumë prej 1,462.00 €. Në mbështetje të ankesës së tij, ankuesi dorëzoi në kopje të vërtetuar Librezën e tij të punës.

Me 11 maj 2023, gjykata lëshoi një urdhër për ankuesin ku ndër të tjera kërkoi nga i njëjti që të prova shtesë. Me 23 maj 2023, ankuesi dorëzoi një parashtrësë duke iu përgjigjur urdhrin të gjykatës duke bashkëngjitur dëshmitë në kopje si: Njoftimin për Përfundimin e Punësimit të ankuesit datë 21 shkurt 2006 lëshuar nga AKM.

Me 15 qershor 2024, e paditura në mbrojtjen e saj të parashtruar kundër ankesës, pohoi se i përmbahet qëndrimit se AL ka bërë vlerësim të saktë të rrethanave faktike dhe se dispozitat e zbatueshme ligjore gjithashtu janë zbatuar saktësisht. Në vijim e paditura do të diskutoj arsyet pse ankesa është **(A)** e papranueshme dhe **(B)** e pabazuar. **A - papranueshmëria e ankesës;** Ankesa e parashtruar nga parashtruesi nuk ka përmbushur kriteret e papranueshmërisë siç shihen nga neni 74.2 i Ligjit 06/L-086. E paditura konsideron se është e rëndësishme të theksohet se objekt i kësaj procedure gjyqësore është **vetëm ligjshmëria (përputhshmëria me Ligjin 04/L-034) e vendimit të AL**. Në këtë kontekst, neni 74.2 i Ligjit 06/L-086 parashikon që “*ankesat e dorëzuara në DHPGJS kundër vendimeve të AL duhet të bazohen në pretendimin se procesi i likuidimit nuk është kryer në përputhje me Ligjin 04/L-034 për AKP-në*”. Prandaj, ne pajtim me qëndrimin e vet parashtruesit, vendimi nuk bie në kundërshtim me asnjë dispozitë të Ligjit 04/L-034 dhe prandaj nuk ka bazë ligjore për të shfuqizuar vendimin. Rrjedhimisht në zbatim të nenit 74.2 të Ligjit 06/L-086 ankesa në fjalë është e pabazuar. **B- Pretendimet e parashtruesit janë të pabazuara në ligj dhe të parashkruara për kërkesën me nr. PRZ017-0004-0181;** Neni 36.2.1 i Shtojcës së Ligjit nr. 04/L-034 për AKP-në parashikon që “*...elementet në vijim përbëjnë bazë të mirë dhe të mjaftueshme për refuzim të kërkesës apo interesit të pretenduar të kapitalit apo interesit të pronësisë:...Kërkesa apo pretendimi është i pasafatshëm nga kufizimet kohore të aplikueshme*”. Neni 608 i Ligjit për Punën e Bashkuar (publikuar në GZ nr.53 të vitit 1976) i aplikueshëm sipas nenit 1 të Rregullores së UNMIK-ut 1999/24, parashikon që “*pagesa e shumës së pagës apo rrogës, apo secilës kërkesë tjetër të punëtorit që rrjedh nga marrëdhënia e punës do të jetë e parashkruar për tre vjet*. Në bazë të dispozitave të mësipërme, kërkesa duhet të jetë paraqitur në gjyq apo ndonjë autoritet tjetër kompetent brenda tre viteve nga momenti kur NSH-ja pretendohet të mos ketë përmbushur obligimet e saj ndaj parashtruesit që rrjedhin nga marrëdhënia e punësimit, konkretisht më së voni deri më 1 korrik 2002. Prandaj, AL ka refuzuar

këtë kërkesë si te pavlefshme. E paditura i propozon gjykatës që të refuzoj ankesën si të papranueshme dhe të pabazuar si dhe të vërtetoj vendimin e AL-së në pajtim me nenin 74.2 të Ligjit nr.06/L-086. E paditura në mbështetje të mbrojtjes së saj ka bashkangjitur dëshmitë në kopje si: vendimin e kundërshtuar dhe Vendimin për Përbërjen / Emërimin e Anëtarëve të AL nr. DM 987/2022 datë 1 nëntor 2022.

Me 18 gusht 2023, ankuesi dorëzoi përgjigje në mbrojtjen e të paditurës.

Për detaje të tjera, referimi mund të bëhet në dosjen e lëndës.

Arsyetimi ligjor

Ankesa aprovohet si pjesërisht e bazuar dhe ndryshohet vendimi i kundërshtuar i AL.

Në bazë të nenit 2.4 dhe nenit 77.1.1.1 të Ligjit Nr.06-L-086 të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejme Ligji për Dhomën e Posaçme), gjykata zbaton dispozitat procedurale të këtij ligji.

Në bazë të nenit 76.3 të Ligjit mbi Dhomën e Posaçme, në lidhje me nenin 398 të Ligjit për Procedurën Kontestimore, gjykata vlerëson se faktet që përmban ankesa e vërtetojnë atë dhe merr këtë aktgjykim pa caktuar seancë dëgjimore.

Neni 42 pika 2 e Ligjit për Dhomën e Posaçme, parasheh se pala që pretendon një fakt apo ngjarje ka barrën e dëshmisë për të dëshmuar vërtetësinë e pretendimit të tillë, duke paraqitur parashtrirat apo duke paraqitur provat materiale (të dokumentuara, fizike dhe/ose dëshmuara), ndërsa, pika 3 parasheh se pala që pretendon një fakt apo ngjarje ka mundësinë e arsyeshme për të paraqitur apo dorëzuar provat materiale për të mbështetur një pretendim të tillë, nëse pala e tillë dështon që të paraqesë apo dorëzojë provat e tilla, atëherë vlerësohet se pala nuk ka ofruar barrën e dëshmisë lidhur me pretendimin e tillë.

Sipas nenit 7 të Ligjit për Procedurën Kontestimore, palët kanë për detyrë ti paraqesin të gjitha faktet mbi të cilat i mbështesin kërkesat e veta dhe të propozojnë prova me të cilat konstatohen faktet e tilla. Me fjalë të tjera, kushdo që thotë diçka duhet ta dëshmojë atë (*ei incumbit probatio qui dicit*).

Neni 14.1 i Rregullores së UNMIK- ut 2001/ 27 (si ligj në fuqi në kohën e ofrimit të shërbimeve të punës) parasheh që: “*Pagat - rrogat paguhen: (a) të paktën çdo muaj; (b) punonjësit personalisht ose përmes transferit bankar dhe (c) të shoqëruara me dëftesën e pagesës*”. Neni 55.1 i Ligjit të Punës Nr. 03/L-212 (si ligj në fuqi në kohën e nxjerrjes së vendimit) parasheh që: “*I punësuarit ka të drejtë në pagë, e cila përcaktohet me Kontratën e Punës, në pajtim me këtë ligj, Kontratën Kolektive, Aktin e Brendshëm të Punëdhënësit*” .

Nga shkresat e lëndës gjykata gjen se ankuesi ka kundërshtuar vendimin e AL nr. PRZ017-0004/0181 datë 10 mars 2014, me të cilin vendim ishte refuzuar si e pavlefshme (e parashkruar)

kërkesa e tij për kompensim për paga të papaguara për periudhën prej 01 korrik 1999 deri më 19 dhjetor 2005 në shumë bruto prej 1,462.00 €, nga NSH “NIN Ramiz Sadiku” (në likuidim).

Gjykata vlerëson se nuk është kontestuese në mes palëve fakti se ankuesi ishte një punëtor i NSH “NIN Ramiz Sadiku”. Në këtë çështje, kontestuese, ndërmjet palëve është çështja se a ka ofruar shërbime pune ankuesi dhe a i ka mbetur NSH borxh pagat për periudhën 01 korrik 1999 – 19 dhjetor 2005. E paditura e kundërshton kërkesën e ankuesit duke pretenduar se kërkesa e ankuesit për kompensimin e pagave të papaguara është parashkruar, ndërsa ankuesi pretendon se kërkesa e tij është e ligjshme dhe e njëjta nuk është e parashkruar. Ankuesi, bazën e kërkesës së tij ndër të tjera e mbështet në: Njoftimin për Përfundimin e Punësimit drejtuar ankuesit lëshuar nga AKM datë 21 shkurt 2006, Librezën e tij të punës, Listën e të ardhurave personale të papaguara të punëtorëve të NSH NIN “Ramiz Sadiku” në Prizren për periudhën prej 01 korrik 1999 – 19 dhjetor 2005, si dhe në pohimet e parashtruara në ankesë.

Nga, njoftimi për përfundimin e punësimit, i datës 21 shkurt 2006, i dorëzuar si provë, vërtetohet fakti se ankuesi ishte në marrëdhënie pune në NSH “NIN Ramiz Sadiku” deri me 21 shkurt 2006, kohë edhe kur shumica (apo të gjitha) asetet e NSH-së janë shitur dhe si pasojë marrëdhënia e punës së ankuesit ka pushuar.

Nga lista e pagave të papaguara për periudhën 1 korrik 1999 – 19 dhjetor 2005, vërtetohet fakti se ankuesi kishte punuar dhe se NSH-ja i kishte mbetur borxh ankuesit shumën prej 1,462.00 € në emër të pagave të papaguara për periudhën objekt kontesti (nr. rendor 181).

Nisur nga kjo gjendje, gjykata i pranon si prova relevante dhe të bazuara, Njoftimin për përfundimin e punësimit, lëshuar me 21 shkurt 2006 nga AKM librezën e tij të punës dhe Listën e pagave të papaguara për periudhën objekt kontesti, për të arritur në përfundim se ankuesi ka ofruar shërbime punë për NSH për periudhën e lartcekur dhe se për këtë periudhë NSH i ka mbetur borxh pagat. E paditura nuk ka dëshmuar të kundërtën dhe nuk ka dorëzuar ndonjë provë për të vërtetuar faktin se ankuesi nuk kishte ofruar shërbime pune për NSH në periudhën e lartcekur, apo se NSH nuk i ka mbetur borxh pagat, ashtu siç ka pretenduar ankuesi. Meqenëse e paditura nuk e ka kontestuar periudhën kohore të pagave të papaguara dhe as lartësinë apo shumën totale të pagave të papaguara të kërkuara nga ankuesi, si dhe nuk ka ofruar asnjë provë që do mund të rrëzonin pretendimet e ankuesit, gjykata e aprovon kërkesën e tij.

Me rastin e aprovimit të shumës në lartësi prej 645.66 €, gjykata i njuh ankuesit 34 paga të papaguara nga gjithsejtë 77 paga mujore të kërkuara për periudhën e lartcekur. Shumën e përgjithshme të kërkuar nga ankuesi prej 1,462.00 €, gjykata e ka pjesëtuar me 77 paga të papaguara dhe ka nxjerr mesataren e pagës mujore të ankuesit në shumë prej 18.99 € (apo 34 paga x 18.99 € = 645.66 €). Gjykata ia njuh ankuesit pagat mujore të papaguara nga muaji shkurt 2003 e deri në dhjetor të vitit 2005, meqë ato nuk janë parashkruar, ndërsa pagat e papaguara nga 01 korriku 1999 deri në janar të vitit 2003, refuzohen për shkak të parashkrimit.

Gjykata ka vlerësuar edhe pretendimet e tjera dhe kundërshtimet e palës së paditur në lidhje me objektin e kontestit, por të njëjtat nuk kanë ndikuar për të vendosur ndryshe në këtë çështje.

Pretendimi i të paditurës se kërkesa e ankuesit është parashkruar, nuk është i saktë. Ankuesi kishte dorëzuar një kërkesë (sipas kërkesës kolektive) brenda afateve tek AL me 1 gusht 2006. Gjykata vlerëson se, parashkrimi është ndërprerë me njoftimin e datës 21 shkurt 2006 dhe kështu pretendimi i të paditurës, se kërkesa është parashkruar në tërësi nuk është i drejtë dhe nuk gjen mbështetje në dispozitat ligjore.

Andaj, gjykata vjen në përfundim se ankuesi kishte ofruar shërbime punë për NSH dhe se NSH i kishte mbetur borxh pagat për periudhën e lartcekur dhe kështu i takon e drejta në kompensim për pagat e papaguara, në shumën e aprovuar. Një interpretim i tillë është në pajtim edhe me precedentët e fundit të DHPGJS-së dhe Kolegjit të Apelit (AC-I-20-0508, AC-I-22-0123, AC-I-22-0228).

Andaj në bazë të të lartcekurave dhe në pajtim me nenet 54.1 dhe 74.4 të Ligjit për Dhomën e Posaçme u vendos si në dispozitiv të aktgjykimit.

Shpenzimet gjyqësore

Në bazë të nenit 62.2 të Ligjit për Dhomën e Posaçme, e paditura AKP si palë e pasuksesshme, obligohet ti paguaj ankuesit shpenzimet për taksën gjyqësore në shumë prej 20.00 €.

Këshillë juridike

Kundër këtij aktgjykimi mund të parashtrahet ankesë me shkrim në Kolegjin e Apelit të Dhomës së Posaçme brenda 15 ditëve nga pranimi i këtij aktgjykimi. Ankesa duhet të dorëzohet në bazë të nenit 9.6 të Ligjit për Dhomën e Posaçme.

Sylejman Shumolli
Gjyqtar